

MARO ŠHOVIĆ

TEŠKA
VODA

Maro Šehović
TEŠKA VODA

MARO ŠEHOVIĆ
TEŠKA VODA

POSEBNO IZDANJE

Izdavač
Društvo dubrovačkih pisaca
Ulica Svetog križa 8, Dubrovnik
www.dupisci.hr

Za izdavača
Boris Njavro

Grafičko oblikovanje
Nedim Meco ~ MEC DIZAJN
mec-dizajn.com

MARO ŠEHOVIĆ

TEŠKA VODA

Dubrovnik, lipanj 2015.

1.

smežurale su se
lovorike oko
čela moga
a grozđe sam s
dionizom popio
ništa iza mene
opipljivo ostat neće
ološ me je ulični
uškopio

2.

kada umreš ćaće
ostavi mi pištolj
znam ti bi htio
od tebe da imam
atelje modele mramor
prezime na plakatima
za izložbe
kao neki
ali ćaće zaboravljaš
da ti ovu pjesmu pišu
teške muške šake
otupile od života

pod kojima pucaju
lire citre i ostala sranja
i da na njima nikad nije bilo
novaca nakita ni karmína ženskog
nego gnoja iz ugašenih ćikova
i stakla iz razbijenih čaša
i zato
da mi se dolje na boninovu
ne bi na njih zalijepile hobe
kada umreš ćáce
ostavi mi pištolj

3.

vidio sam u zoološkom vrtu
sibirskoga tigra
ogromnog
zarobljenog
izloženog
logoraški izglednjelog
umirućeg
sibirskoga tigra
kako kroz svjetlo
na vitražu kaveza
promatra
nedotičnu svetost
antilopa
u spokoju
svojih rešetaka
preko puta
i gledajući shvatih
da od ponosa čovjekova
što ga rulja troši
ima ponos veći

zato što u obor njegov
ne bacaju mezu
obrok
napoj
ili kako se to već
među šinterima
zoološkim knjiži
a tigar takvo što
zaslužio nije
i baš zato
dugo
dugo
diveći se
gledao sam njega
kako u svom brlogu
gladuje
izumire
i uči me
što to znači
biti tigar

4.

vraćam ti se
u grimizu bola
sav maraton ovaj
za pogled je
u te tvoje oči
u tišini
daj polži koju
kaplju moje krvi
zaori jezik solju
neka crkne
kad se stegnu zubi
nemoj vrištat
nemoj cmizdrit
stenji
šapući im ime moje
dok te budu
silovali

5.

navego sam
pet do podne
u to doba
dok nakot agamemnonski
smišljao je
kako spraviti tripice
od utrobe moga
trojanskoga konja
prijatelji moji
toga što ih ide
naslutili nisu
pa ih više
nemam
jednog dana
ispred rodne luke
zalepetat će
jedra
zastave

užad katapulta
sijede kose moje
psi
na prilazima mjestu
lajat će
vratio sam se

6.

haiku su tri reda
prva dva imaju prave puške
a treći red drvene

7.

ciglena laguno
u tvojim zakrečenim žilama
koje bodeš još uvijek
heroinom križarskih lihvarenja
u smradu ribljih iznutrica
u svetom petru i pavlu
na truplima i trupcima
uključvana
rastočena
crvom i algama
pokojna tetido
sredozemlja

8.

izuvenih cipela
bos ću pod sobom
mahovinu jaslica ticati
neobuven
ogroman planktonu
kao kit
reptom perajom
zadnji put
ih ošamariti

9.

kosti kičme svoje
izbljuvao ja sam davno
meduza
plutam
klizim
pečem
lavamanom zvanim stradun
kopnim
išćućan suncem
od mene
jedino otrov
ostaje

10.

minareti su mi
svjetionici u
pustinji
zvuk njihov
nek
me
sačuva
utapanja
u
pješčanoj oluji
jašem s njom
bezvodnim
valovima dina
nezaskočiv
udicama škorpiona
sidreći se
mjesecom
i pojeći se
ponosom

hodam
s malom
pod
zvijezdama

11.

šrapnel je čavao
dinamit je raspelo
jedite moje tijelo
pijte moju krv

12.

u paklu
mi
gorimo
uz tebe
ali i ti
goriš
i goriš
zbog nas
angele
hoka hey
morituri
te
salutant
on your way

13.

LUPUS

U sve pjesme
provalili čobani
u sve osim
jedne
ona krvari
u gvóždima za
vukove
i reži na one
koji joj bleje

14.

našao sam smrt
ispred starog
voza tiho
bez
škripanja i iskri
hladna čela
i prozeblih ruku
našao sam
smrt ispred
starog voza

15.

gazio sam stazu
trnovu u zanosu
kao da su bobes
grožđa brazdao
sam čelo mišlju i
orao
sumnjom izrastao
kroza zemlju
troskotom
zakriven međ'
panjevima rase
moje

16.

što su piramide
prema
stalagmitima
iz očiju onih koje su
nas voljele

17.

u tami
međa
dubrovačkih
pod
anticiklonama
dvije
najljepše
jer ne čuje se
ono
cin cin
zveckanje escajga
i porculana
geishe
japanke
zastale su preda
mnom
dirale su kosu
i gledale me
nekako nježno

možda
i njihov djed
ispijao je tako
sake
na pisti
kao što sad ja
pijem
pivu
pred
samoposlugom

18.

toplomjer u suzu

19.

moja majka
donijela je
buket nekog
bljedog cvijeća
precvalog i
nezgrapnog
bljedog cvijeća
za grob
svoje mame
toga dana
svu noć sam se
svađao s majkom
nesretan i pijan
sanjajući druge
žene
jednom
danima me nije
bilo

a u
kuhinji
pokraj tacni
čekala me
žuta ruža
cvjetovi rasli
su
po baštama
kuda sunce bije
istog dana
rekli su mi da
ankice
više nema
da je dolje
na sekama
i da cáji vrše uvid
a ja sam
gledao

kroz buket
nekog blijedog
cvijeća
precvalog i
nezgrapnog
blijedog
nekog
cvijeća
za grob
svoje majke

20.

stara me je zvala
u bolnicu
kazala mi
da će mi doć
sestra
i
pazi što
govoriš
ne ljuti je
trudna je
bolničar se hitno
digo
maro
jesmo li
gotovi
i
zvonila je
bit će
ispred

vrata
a poslije
ručka
i terapije
vidjet me je
došla sestra
i pokazat mi
nove teniske
da znam
da
ona i atko
čiste ono smeće
od
stana
da je svima
dosta
mog
ludila
i da kad
izađem
da me
čekaju
teniske

21.

kada te
ruski rulet
s kulacima
hladnoga
od mene odnese
skupit će se inje
na vjeđama
mojim
a kapci će okopniti
suzama

22.

cijeli dan je lajala
tukli smo je zvjerski
nju vučicu
što nas snagom doji
sisali smo mlijeko
psujući
nas dva brata
rimljanina

23.

dadoh vukovima
stado da mi
rastepu
čobanima
da me
opastire
ovcama da
bleje o rici mojoj

24.

ujahavam
u grimiznim ranama
izliži moju pobjedu
zaori jezik solju
ne priznaj
da sam izumro

25.

neometan sjećanjem

živ

raspušteniji

od svoje kose

lepršam

na uzdasima

robovskim

i još uvijek maštam

26.

duboko u mojim
kostima
kao hladne žice
u ombreli
od mesa
sjećanja su
na armirane labirinte
znojavih
minotaura
rogatih od
nečisti i loja
na zaprljane titane
u kavkazu
na hipokrata
na pandorine mučenike
heretike
nade

27.

ja sam
tvrdokorna
mrlja
na bandjeri
ovoga grada
što se slobodom
hvasta
i zastavom
iznad mojih
prebijenih
na pola koplja
lepeće
šilokom
i pjeva mi
o lijepa
o draga
o fiktivna
o fiksirana

28.

posjeći ću ti
nebesku jelku
porazbijat ću
balune planeta
a ti kmezaj pod borom
i gmiži kao crkva
za ciklonom
srebrom
i smolom

29.

izlivene iz duplji vida
zapljusnute spektrom
okoline amfore očiju
su mojih
otpečaćene
i raspadam se nalik na
svjetlost
u prizmi
prekasno iluminirajući
edipa

30.

ljudi ne kontaju koliko
smrt sadrži
besmrtnost

31.

vane vane
zašto si im dao
zvijezde
tvoje
da ti zamijene
za
vrane

32.

nisu rimljani slučajno za
svoju majku odabrali
vučicu

33.

ROMA

u sve takate* provalili
harmonikaši
u sve osim
jedine
ona krvari u
zamci za vukove
i reži na vjere
koje pred njom blijede

*takat (turc.)- značenje: svom snagom

34.

ona ima prijestolje
među
bokovima
ona pamti ugriz
bradavica
ona ima
venerinu kalvariju
i još se sjeća
kristovoga lica

35.

e moj zefire
ne znaš tko ti glavu nosi
ali zefir si
i zauvijek
ostat ćeš
u mojoj kosi

36.

ave magdalena
što si nožne prste
moje ljubila
što si se
svima davala
da me bagra
ne bi ubila

37.

tvoje zjenice su
štitovi na kojima
počiva moja ljubav

38.

gledaj moje oči
gledaj koprenu
na kojoj ti dojahavam

39.

postojala je ta lutnja
možda i duže od
samog
vremena možda su
šake koje su je
djeljale bile ruke ljudi
prvih prestravljenih
divovima nakazama i
patuljcima

40.

drvo to moglo je
biti parket kojeg
žulji cipela
vlastelinska moglo
je biti drška sjekire
dželatove veslo
galiotsko ili lomača
ali opet mimo logike
i razuma postalo je
lutnja jedina
baština viteza
lutalice
na strunama tog
instrumenta
čvrsnule su kičme i
prsti njegovih
predaka

njegovi mekani
nokti dječaka
očvrsnuše
uvjerljivo kao
giljotine nad
vratom lutnjinim
da ih zauvijek očuva
u duplji rezonatora
uz rešetku od žica
pod vratom lutnjinim

41.

u sve vjere provalili
barbari
u sve osim jedne
ona krvari na gvozdenom
križu za vukove
i reži na one
koji blijede

42.

teška voda
deuterium
teška voda
triciium
teža voda
led alemarka
i rijeka čikola
zlatne kapi
srbijanka
valjevo
najteža voda
suza

43.

dahtanje tvoje slušam
dok na 110 m/s
preponama s onom
tankom linijom
toga što valja
prvi ide tvoju
vjernost da
iskuša

44.

uragan

tsunami

vulkan

vječnost

45.

geniji su
ljudi koje
bogovi šalju
na nebo

46.

neko ima
kuću
neko ima
jahtu
a ja imam samo
torinsku
plahtu

47.

u pustinji
su dvije suze
kao kap vode

48.

Na kamenitim vratima

ovaj put sam

smislio

ovaj krug sam

smislio

ovaj krug

sam stvorio

ovaj put sam

zapalio

49.

kite kite
što radiš među
planktonima
i još gladuješ

50.

čemu
iz labirinta
da vratim se živ
kad ukrali mi
bijela jedra moja
babo moj
egeju

51.

valhala nije pala
stoji na
plećima onih koji je
zaslužuju

52.

strune joj njene
pokidaše pa lijevahu u
kružnu rupu njenu vino kao u
mijeh a
kad je otklokotala svoje
zavrtljaše je
među živa stabla kao
neku šuplju priču o
ljubavi
Između stabla i čovjeka

53.

Sjeti se da je kugla
zemeljska
negva tebi i pokora
tvojima
ustani satane
rašćupaj
ružinave
verige eona
i u svoj boli
opekotina
šapni još jedanput
eli eli
lama
azavtani

54.

kirurgijom brušenja
u samu svjetlost
se pretvorio
postoji na zemlji
nečiji pakao
i u njemu
lomače i krematoriji
ima jedan
vječni plamen
jedna iskra
nakovnjeva
jedan sedmokraki bič
vatreni
jedna zvijezda
davidova
zvijezda

55.

 davno nekad
u mračnim i studenim
 noćima
 preci njegovi
 uz nju
 pjevali su
 o dalekim
davno odigranim
 vremenima
 kada je
 najstariji
 od njih
 vidio kako
grom udara u
 stablo
 a iz njega se
 dimi dok
umire pred njegovim
 očima

56.

razapet ću
gvožđem
utrobu svoju
i tresti se
nečujno
uzdignute glave
čist
kao ponornica
što izvire
iz oka

57.

gadi li ti se
još uvijek
moje pasje
tuljenje

možda
u njemu
prepoznaš
da nisam
rasni
pas
nego avlijaner
mješanac
od one sorte
koju svi
nogiraju

jasno mi je
pa ipak
nisam ravnodušan
što još ne zavijam
za svojom
kučkom
već tulim
za njom
što je luda
poput mjeseca
ranjena
kao islam
velika
kao pola zemlje
opojna
poput
bijela
mjesečeva maka
upraviteljica
mojih plima
i oseka
vječno u mojoj
gravitaciji

to što tulim
jelena moja
možda je
zato
što nisam
pas

58.

boriti se
do zadnje
infuzije
transfuzije
anestezije
i pomasti

boriti se
do prve
suze

59.

tuđu bol sam
dovoljno dugo
okajavao

oslobodi
đavola
pa da skupa
išamaramo
nebo
svojim
prljavim
rukama

60.

svaki moj križ
vama je
amenkamen

61.

imam
najblještavije
prijestolje

imam
najbolniju
krunu
čavli su
skiptar
i žezlo
moje

